

Cesta ke GIS

Petr Seidl

Připomínat si různá výročí neznamená z mého pohledu den volna či velkolepou oslavu. Vnímám to spíše jako příležitost podívat se do minulosti, připomenout si, co a proč se na počátku stalo, zda se něco mohlo udělat jinak a jaké by mohly být další kroky do budoucnosti.

O jednom takovém výročí již nějaký čas přemýšlím. V prosinci loňského roku totiž uplynulo 30 let od založení naší firmy a při té příležitosti jsem si již několikrát kladl otázku, co mě ke geografickým informačním systémům a k založení ARCDATA PRAHA přivedlo.

Mnohdy to byly náhody či osudová setkání se zajímavými a důležitými lidmi, jako byli někteří moji učitelé či spolupracovníci, kteří mi nezištně pomohli radou nebo svými zkušenostmi a znalostmi. Byla to ale celé jen náhoda? Nikoliv. Naši předkové by řekli, že „štěstí přeje připraveným“.

Úplný začátek bych možná pro mnohé překvapivě viděl už na základní škole s rozšířenou výukou cizích jazyků. Velká část společnosti sice tehdy považovala jejich studium za zbytečné, mě ale angličtina i němčina bavily. A jen díky učitelce, která vykládala matematiku atraktivním způsobem, nebylo mé další zaměření humanitní, ale přírodovědecké. A na technické vysoké škole jsem se pak poprvé setkal s počítačem, který plnil mé příkazy, kódované v programovacím jazyce.

Byla to náhoda či osud, že jsem v posledním ročníku vysoké školy dostal příležitost zpracovávat diplomovou práci v Terplanu – Státním ústavu pro územní plánování. Činnost i pracovní prostředí v centru Prahy mi přišly natolik zajímavé, že jsem se zde rozhodl požádat o své první zaměstnání. Díky Terplanu jsem se dostal k počítači, který na základě mých pokynů dokonce kreslil. To bylo v té době naprosto ojedinělé, počítačová grafika byla na samém počátku a mně se tím otevřely dveře do úplně nového světa. Postupně jsem se seznamoval s geokódováním, s propojením alfanumerických dat se souřadnicemi, s topologií, s DPZ a se vším dalším, co ke skutečnému geografickému informačnímu systému patří.

Když se k nám pak později dostaly první materiály Esri, bylo jasné, že její GIS zcela odpovídá našim představám o nástrojích pro územně orientovaný informační systém pro územní plánování. Na příchod ARC/INFO jsme proto byli teoreticky a částečně i prakticky velmi dobře připraveni.

Znalost cizích jazyků, matematika, programování, chuť objevovat nové, překonávání dílčích neúspěchů – to je jen několik základních skutečností, které mě ke GIS přivedly a které mě u něj i udržely. Pokud bych totiž měl říct, co je pro mě od počátku ARCDATA nejdůležitější a za co jsem své profesi opravdu vděčný, tak je to možnost komunikace s lidmi z různých oborů a každodenní příležitost setkávat se s celou řadou skvělých a inspirativních lidí.



Petr Seidl